

Chwała (כבוד kābôd) – jednoslowo.pl - s. Barbara Rzepka / 5 lutego 2023

Wtedy twoje światło wszędzie jak zorza i szybko rozkwitnie twe zdrowie.
Sprawiedliwość twoja poprzedzać cię będzie, **chwała** Pańska iść będzie za tobą.
(Iz 58,8)

אָז יבָקֵעַ כְּשֶׁחֵר אוֹרָךְ וְאַרְכָּתֶךָ מִתְהַרָה תִּצְמַח וְהִלָּךְ לְפָנֶיךָ צִדְקָךְ כְּבוֹד יְהוָה יֵאֲסָפָךְ

Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, et sanitas tua citius orietur, et anteibit
faciem tuam iustitia tua, et **gloria** Domini colliget te.

Chwała (כבוד kābôd), w języku hebrajskim pochodzi od rdzenia *kbd*, który w sensie fizycznym znaczy „ciężar”, w sensie przenośnym zaś „wagę czy ważność”, „znaczenie”, „sławę”, „dumę”, „wspaniałość”, a w sensie duchowym „cześć” i „chwałę”. Warto zauważyć, że od rdzenia *kbd* pochodzi rzeczownik *kābēd* („wątroba”). Wątroba wraz z sercem były uważane za najważniejsze organy ciała. W przekładzie na grecki, LXX używa koherentnie słowa „δόξα” czyli „chwała”. W Starym Testamencie oprócz powyższych znaczeń można zauważyć jeszcze użycie słowa כבוד (*kābôd*) w sensie „potęgi i władzy”.

W pierwszym czytaniu dzisiejszych czytań niedzielnych (Iz 58,7-10), prorok zachęca nas do dyspozycyjności dla innych: „*dziel swój chleb z głodnym, do domu wprowadź biednych tulaczy, nagiego, którego zobaczysz, ubierz i nie odwracaj się od współziomków*”. Jaki związek ma słowo כבוד (*kābôd*) – „znaczenie i chwała” z tą zachętą? Ogromny, ponieważ „znaczenie i chwała” są według proroka Izajasza efektem takiej dyspozycyjności dla drugich: „*Wtedy twoje światło wszędzie jak zorza i szybko rozkwitnie twe zdrowie. Sprawiedliwość twoja poprzedzać cię będzie i chwała כבוד (kābôd) Pańska iść będzie za tobą*”. Zauważmy jednak drobny szczegół, że prorok mówi o naszym „świecie”, „zdrowiu” i „sprawiedliwości”, ale chwała, która za nami idzie nie jest nasza – to **chwała Pana. Jeśli Jego chwała idzie za nami to znaczy, że my ją wprowadzamy w świat. My naśladujemy Boga w Jego hojności, a Jego chwała nas strzeże..., bo idzie w ślad za nami.**

W dzisiejszej Ewangelii (Mt 5,13-16), natomiast, greckie słowo „δόξα” użyte jest w formie czasownikowej, a więc „chwalić” (δοξάζω). Mateusz mówi, żeby nasze światło tak świeciło przed ludźmi, aby widząc nasze dobre czyny „*chwalili Ojca, który jest w niebie*”.